

Szerkesztési iroda:

66r takarékpénztári épület 2-dik emelet, orv e lap szellemi részét illető közlemények intézendők. Bérmentellen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lípót könyvnyomdai irodája

(66r 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová e lap anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, kiadásá körüli panaszok, hirdetések), bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egylet hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni napot kivéve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben hához hordva:	Vidékre postán küldve:
Egész évre . 12 frt 40 kr	Egész évre . 15 frt 60 kr.
Fél évre . 6 „ 20 „	Fél évre . 7 „ 80 „
Negyed évre 3 „ 10 „	Negyed évre 3 „ 90 „

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden következőnél 3 ujkr számított. Terjedelmes hirdetések többszöri beiglatásnál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. — Bélyegdíj külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujkr.

Arad, aug. 13.

(K.) Mig Poroszországban, daczára annak, hogy a béke nincs még véglegesen megkötve, daczára annak, hogy a győzelem alapján Poroszország területi és hatalmi tekintetben ujja fog szerveztetni, végre daczára annak, hogy a Szajna mellől követelő hangok emelkednek, melyek a kivított diadal még megis keseríthetik, — a törvényhozó testület mégis elkezdé működését: addig nálunk, hol a már létezett szerföltött nyomasztó állapotot a harci veszteségek még inkább súlyosbították, hol a jövő minden reménye csak abban helyezhető, ha a belállapotok a népek jogos igényei szerint mielőbb rendeztetnek és szilárdittatnak, mondjuk, nálunk a belállapotokat illetőleg az irányadó körök legmélyebben hallgatnak s az alig felviselhető állapot mellett a jövő iránti bizonytalanság fárasztó nyugtalanságát is terjedni engedik.

De bocsnat! mégis csak történik valami. A szláv foederalisták Bécsben új államszerkezeti tervről okoskodtak. Hogy mit végeztek, s hogy minő befolyása lesz az ő nézeteiknek Ausztria jövőjének ujjaalakítására, azt nem lehet tudni, de azon eszme, hogy a monarchia egyes homogénebb részei külön csoportokban, az autonomia bizonyos nemével, egyesítettének, mindig jobban és jobban kezd föltünni. Alább közöltünk e csoportrendszer részleteit is érinti. Már lapunk most szombati számában megjegyeztük, hogy minket abszolút értelemben nem érdekel, minő szerkezetet fognak nyerni az örökös tartományok; az is áll, hogy a Schmerlingféle szükebb reichsrath s landtag-rendszer eddigi formájában a valódi alkotmányosságnak nem felel meg, s e kormány abszolút értelemben helyesen cselekszik, ha kihallgatva a nézeteket, javaslatokat, majdan az illető népek elhatározása alá terjesztendőket, készit.

Azonban mindennek meg van a maga ideje. Az időnkivüli különben helyes cselekvés is helytelené válik. Anélkül tehát, hogy e titokban szótt reformok helyességét, vagy helytelenségét vitatni akarnók, egyedül csak azt nyilatkoztatjuk ki, hogy első és legsürgetőbb kérdés most, melytől a többi kérdés sikeres megoldása is föltételeztetik, a magyar alkotmányügy tisztába hozatala. Ha most másról tanakodnak a befolyásos körök, mint erről, ez csak kettőt tanusíthat: 1. Magyarországnak jogos követelményeit még most sem akarják megadni, azért 2. A magyar kérdés fonálnak ujából felvétele talán ismét hosszabb bizonytalan időre fog elhalasztatni. A félhivatalos lapok az unalomig szépitgetik ugyan a mostani politikát, de védirataik csak szépen hangzó, hanem tartalmilag egészen üres phrasisek, melyek semmit sem mondanak és semmi iránt reményt nem nyújtanak. Az „Oestr. Ztg“ már ismételtelen cikkekkel félhivatalos modorban a függő alkotmánykérdésről. Legujabb e tekintetben közleménye azt indokolja, hogy a jelen kormányt hivatalbalépése óta mindig célja volt Ausztria számára parlamenti képviselöket alkotni. Ez okból történt a volt alkotmányom fölfüggesztése is. Aztán így szól: „Ha most hosszabb küzdelembe is fog kerülni az új alkotmány megalkotása, kárpótlást ad az, hogy tartós lesz. Mert nem fog csak eszközül használni valamelyik nemzetiség szuprematiájának megállapítására. A kormány nemcsak Magyarországgal kezd tárgyalásokba; és épen nincs szándokában a kormányt az ügy befejezését késleltetni, s a provisoriumot meghosszabbítani. Ha a népek és országok azon meggyőződésre jutottak, hogy Ausztria egysége a legelső szükség, akkor elérkezett a nap, melyben Ausztria az alkotmányos országok sorába beléphet.“ No már ebből aztán legfőlebb azt olvashatjuk ki, hogy míg a népek és országok a kormány nézeteit el nem fogadják, addig nem lesz alkotmányos állapot.

Valóban szomorú, midőn milliók és milliók kiáltják, hogy nemcsak az ő, hanem az egész monarchia válságos bajainak egyedüli biztos gyógyszer a magyar alkotmány visszaállítás, az elnapolt országgyűlés ujából gyors összehívása s a főbb kérdéseknek a többség alkotmányos elhatározása szerinti megoldása, — s mégis késnek e gyógyszer alkalmazni!

Arad, augusztus 13.

(i) A béke hírek ma is határozatlanok. Párisból aug. 11-éről két sürgöny fekszik előttünk. Mindegyik a „Moniteur“-t reprodukálja; de mig az egyik azt mondja, hogy Lamarmora a fegyverszüneti szerződést aláírta, — addig a másik sürgöny szóról szóra ezeket mondja: Azon hír, hogy Lamarmora a fegyverszünetet aláírta, legalább is nem szabatos. Az olasz kabinet talán fölhatalmazta követjét Ausztria föltételét Tirolra nézve teljesíteni, de megkötve a fegyverszünet még nincs s a ma (11-kén) letelt fegyvernagyváltás talán tényleg, de nem megállapodás-kép van meghosszabbítva. — Azon körülményből, hogy a fegyverszünet megkötése még nincs hirdetve, holott ezt azonnal tudtul szokták adni, azt kell következtetnünk, hogy az utóbbi sürgöny mondja az igazat.

Egyebiránt Franciaország legujabb föllépése ujabb bonyodalmat idézhet elő. A francia közvélemény hangosan és némi hevességgel területi jutalmat kíván hazája számára. A „Siecle“ meghozta a hírt, hogy a francia kormány már tett is ez iránt lépéseket Berlinben. Majdnem az összes politikai sajtó most e kérdéssel, melyet ki-

tünöleg Rajnak kérdésnek neveztek el, foglalkozik. Lehet, hogy Napoleonnak e „jutalom“ iránt már korábbi „adománylevele“ van a porosz királytól. Ha ez áll, akkor a legutóbbi zaj csak üres láрма, melyet Bismarck csak a közvélemény lecsitítására támasztott; de ha a francia követelés csak most formuláztatik, akkor e kérdés még „meleg napokat“ szülhet. Hanem Napoleon Szardiniára is kacsingat. A mostani olasz kormány, tudjuk, semmi átengedésbe bele nem egyezik, de a nép sem ám, — hacsak nem cserébe minden kárpótlás nélküli Velenceért. E Velence ügye még korán sincs tisztázva; az olasz semminemű kárpótlást nem akar érte adni, de Ausztria meg ilyen nélkül nem akarja azt egyáltalán átengedni. És tudnunk kell, hogy Poroszország biztosította Olaszországnak Velencét. Mindezen kérdések szoros összefüggésben lehetnek egymással, s ha igen, akkor a béke végleges megkötésére még jó ideig várhatunk, akkor, mint a „P. N.“ megjegyzi, a porosz armáda a demarcationális vonalak közt még utóljára ki is telelhet.

A legujabban érkezett hírekből megemlítjük a következőket: „L' Etendard“ erősítheti hiszi, hogy Franciaország részére engedő terület iránt alkudozások kezdettek meg, melyek igen szivélyes modorban folynak Francia- és Poroszország között. — A „Z. C.“ szerint az oláhországi válság a porta ellen van intézve s Oroszország által támogatatik.

Arad, augusztus 13.

Napjaink politikai jellemzésül szolgálhat, hogy az alkotmány dolgában másról alig hallunk szót, mint a szláv foederalistáknak Bécsbeni törekvéseiről. A bécsi lapok sok tekintetben méltán gúnyoskodnak ezen urak ellen. Nem is érdemel más, mint gúnyt, mi experimentálás célját tanusítja. — Az új „Presse“-ben olvassuk: „Néhány nap óta szláv conferentiák egymást váltják fel. Ugyan is többen, kik részint a poroszok elől megfutamlottak, részint a megfutamlottak által a birodalom szláv tartományaiól meghívatottak, azzal mulatják magukat: hogy az itteni „Stadt Frankfurt“-szálloda egyik szobájában egymás között foederalismus és az ezzel járó elvek felletti nézeteiket cserélik ki. Meddig fog ez időtöltés az illető egyének részéről tartani, nem tudatik; de mivel ezen uraknak honn, úgy látszik, nem sok teendőjük van, így a mulatság még huzamosb időre terjedhet, ha csak a cho lerát, vagy az attóli félelmet nem fogják okul használni arra, hogy egészségi tekintetből Bécs egy jobb helylyel cseréltessek fel. — A nevezett mulatságban résztvevők nevei nem tartoznak a dologra; azonban a fennirt szálloda kapusa mindenkinek, a ki kívánja, megnevezi ezen neveket: Rieger, Palacky, Strosmyer stb. Az iránt, hogy a társalgás mily nyelven folytattatik, különbözőnek az állítások, de sem cseh, sem horvát nem lehet, mivel az egyik ur, ki magát azzal mulatja, hogy jegyzőként vesz részt a foederalisták tárgyalásaiban, egyikét sem érti a szláv nyelveknek, ezen ur: az új udvari tanácsos Warrens!“

Ugyancsak Bécsből írják e hó 10-éről, hogy a szláv foederalista pártvezérek érkezete, mely e napokban ott tartott, eredetileg sokkal nagyszerűbbnek tervezetett, mint a hogy létrejött. De az egyesülés is csak részben összekötöztetik; a Palacky és Rieger által szerkesztett foederalista program annyira megróstatott, hogy azt a jelen voltak legnagyobb része pure et simple aláírni nem akarta. Csak a gróf Gulochowski vezérlete alatt álló lengyel párttal történt egyezkedés. A herceg Sapieha alatti lengyel aristocratákkal és a lengyel demokratákkal nem lehetett kiegyezkedni, mert az utóbbi két párt az egymásközi egyesülésről mit sem akart tudni. Ma a Bécsben megjelent fentebb összes vezérek összaudientian voltak gróf Belcredi államminiszternél, mely alkalommal valamint a csehek egy a lengyelek is külön fejezik ki óhajtaikat. Az audientia eredményéről még mit sem hallani; azonban már most az egész fiasconak tekinthetni. Holnap reggel mindnyájan elhagyják a székvárost és hazájukba visszatérnek.

A krakói „Czas“ jelenti, hogy Gácsország viszonyainak rendezése foederalisticus alapon, véglegesen el volna határozva. A „Czas“ egész határozottsággal állíthatja, hogy Galiczia kancellárjává gr. Goluchovsky van kizemelve. Gácsország eddigi helytartója, Paumgarten tbc, e hó közepe táján szabadságra megy. A „Czas“ azonfelül azt is megtudja mondani, bár elég szerényen nem egész határozottsággal, hogy kikkel fognak a többi kancellárságok betöltettni. Így magyar kancellár lesz gr. Andrassy (melyik?), Csehország kancellára gróf Thun Leo, a Háromgy-királyság pedig Stratimirovic tábornok és képviselő.

Az alkotmányzavar jellemzésére még csak a következőket emlitjük: Az új „Presse“ — némi utmutatások birtokában hiszi magát azon irány felől, mely felé az osztrák államférfiak tervei tartanak. Jeleül ezek azon szándékkal vannak, hogy tul a Lajtán az országgyűléseket összehívják s ezekből három főországgyűlést képezzenek: egyik Cseh-, Morvaország és Slézia számára, a másodikat Galiczia és Bukovina, a harmadikat pedig a többi örökös tartományok részére. Ezen három főországgyűlésből, valamint a magyar országgyűlésből lennének kö-

vetek választandók a birodalmi senatusba. Az új „Fremdenblatt“ pedig ezt írja: A miniszteriumban azon eszme vitetett volna keresztül, hogy a szükebb birodalmi tanács jelen szerkezetében novemberre összehívattassék s mint tanácsadó használtassék fel.

Külföld.

A porosz törvényhozó testület elkezdé működését. A képviselőháznak e hó 10-i ülésében a napirend előtt Grabow, a mult országgyűlés erélyes szabadelvű elnöke, kijelentette, hogy netáni elnökké való megválasztását vissza kell utasítania, mert arról győződött meg, hogy ez a haza s a ház érdekében szükséges. Grabownak biztosítva volt az elnökség, ami mutatja, hogy a szabadelvű párt a porosz képviselőházban most is többségben van. Ezután megtörtént az elnökválasztás. Az első szavazásnál abszolút többséget senki sem nyert; a második szükebb szavazásnál Forckenbeck választott meg elnökké 170 szavazattal. Forckenbeck a haladási párt kitünő bajnoka, ez is mutatja, hogy a többség most is a szabadelvű párthoz tartozik. Másnap az al-elnököket választották. Első alelnök Stavenhagen tábornok, második Bonin. Már két fölirati javaslat nyújtott be, az egyik Schwerin, Vincke és Simson, a másik Bodelschwingh és Wagener által. Valóban kíváncsiak lehetünk e fölirati vitára, ebből ki fog tünni: Poroszországot a nemzeti győzelem nem kábitották-e el annyira, hogy alkotmánya lényegét elejtse. — A felsőházban már meg van a fölirat. A felsőházak könnyen végeznek az ily dolgokkal. Hálát mond e fölirat istennek a dicső győzelemért. Poroszország, ugymond, kényszerítve volt háborut viselni, sajnálja, hogy előbbi szövetségesei ellen kellett ezt tennie. Reméli a javaslat, hogy, miután Ausztria beleegyezett kilépni a bundból, e két ország viszonyai nem fognak többé megzavartatni. Németország új organisatioja véget kell hogy vessen a német államok közötti minden véres összeütközésnek. A hadseregreform kitünőnek bizonyult be. A javaslat kifejezi azt is, hogy Poroszország törekedni fog hivatását Németországban, kifelé növekedő hatalma s belül virágzó emelkedése által teljesíteni.

Az utósó tétel némileg sejteti, hogy Poroszország végtörekvéseiben mégis csak egész Németországra számít. Némely lapok ezen eszmének már nyílt kifejezést is adnak. Így egy müncheni lap írja: Németország minden részeiben, bár merre tekintünk, délen ugy mint északon azon meggyőződés nyilvánul, hogy Németország kettéválasztása egy észak- és délnémet Bundra, a legnagyobb szerencsétlenség, mely az országot érheti, s hogy névszerint Dél-Németországra nézve ez elválasztás egyértelmű annak politikai és népgazdasági romlásává. Bajorországban Nürnberg, Augsburg, Kempfen, Lindau, Memmingen, Kaufbenren városok határozottan tiltakoztak e szétszakítás ellen és Münchenre nézve szent kötelesség, hogy meggyőződését idejében nyilvánítsa. Örömmel jelentjük tehát, hogy a tömegesen látogatott előtanácskozományban, melyben minden politikai pártszínezetű férfiak részt vettek, egy a napokban megtartandó népgyűlés felett történt megállapodás.

Különös ebben, hogy Poroszország mostani kormány, őszintén-e vagy nem, bajos meghatározni, vonakodik még ezen eszmét megvalósítani. A „Nordd. Allg. Ztg“ ellene nyilatkozik ezen egységesítő törekvéseknek. Egy éjszaknémet szövetségállamnak szilárd tartós alapokon alakítása magában is oly nehéz földadat, ugymond e lap, hogy annak megoldása a közelebbi évekre Poroszország egész erejét igénybe veszi. A kormány ismeri e nehézséget, s tudja, hogy a déli elemek belevonása a kezdett műnek — legalább most — csak akadályára lenne. Dél-Németországban még oly particularistikus előitéletek, s macacsságok léteznek itt-ott, melyek annak Észak-Németországgal való tökéletes egységesítését ellenzik. Hogy e hangulat átalakuljon, arra szükséges, hogy a Dél tapasztalja előbb az általa többrebecsült elkülönzés következményeit.

Lehet, hogy e nehézségek legnagyobb részt Franciaországból származnak, mely a Rajnavidék iránti igényeivel mindig határozottabban lép elő. Az augsburgi lap három levelet közöl egyszerre Párisból, melyek mind a Rajnak kérdést szelöztetik. Nem sokára valószínűleg élesebb szint nyer e kérdés. A „Pr.“ szerint Bécsbe egy magán távsürgöny érkezett, mely azt mondja, hogy Franciaország 1814 előtti határait (Belgium s a porosz és bajor Rajnatartományok egy részét) követeli vissza.

A békealkudozásokra vonatkozó legujabb tudósításokat másutt foglaltuk össze. Itt csak a következőt emlitjük meg. A kölni lap bécsi levelezője tudni akarja, hogy Ausztria Olaszországgal szemben a következő 3 pont-hoz ragaszkodik: 1. A végleges béke megkötése előtt egyetlen vár sem adatik át az olasz hadseregnek. 2. A vár-négyyszögért, a mely milliókba került, fizessen az olasz királyság megfelelő kárpótlást, és azonfelül vállaljon át az osztrák államadósságból egy az átengedett terület nagyságának és lakosságának megfelelő részletet; és végre: 3. Mondjon le Olaszország igényeiről Dél-Tirolra. Ha az olasz kormány elfogadja e föltételeket, ugy a ve-

lenczei terület közvetlen átengedését semmi sem gátolhatja. Ha ellenben a florenzi kabinet vonakodnék kárpótlást fizetni a várnégyszögért, Ausztria követelné, hogy a raktárakból az összes hadikészlet Ausztriába szállítsassék, a várművek pedig lerontassanak. E három pont körül forognak most az alkudozások, de a kiegyezkedés még igen kétséges; Ricassoli mint mondják, kijelentette volna, hogy beadja lemondását, ha a király Ausztria föltételeit elfogadná.

Londonból, aug. 10-éről távirják: A parlament bezárattott. A királynő trónbeszédének lényege a következő: A királynő aggodó érdekekkel kísérte azon háborút, mely az európai szárazföld legnagyobb részét megszállította. A királynő nem lehetett közönyös szemlélője oly eseményeknek, melyek barátságos és vele rokonságban levő fejedelmek állását komolyan fenyegették, a tetteleg beavatkozást azonban meg nem engedhetők tartotta, minthogy azt sem a korona méltósága és becsülete, sem a nép érdekei nem kívánták.

Vegyes tudósítások.

A nem igen rég városunkban letelepedett közkezdesség, s nemcsak az orvosi gyakorlat, hanem az orvosi irodalom terén is kedvezően ismert jeles orvostudor, dr. Balogh Tihamér mult szombaton vezeté oltárhoz Pesten a valóban szelleműs Hajnik Paula kisasszonyt, Hajnik Pál leányát. A násznagyit tisztet Gorove István végezte. Kívánjuk, hogy e frigy soha meg nem zavart boldogságuk záloga legyen!

* Említettük lapunk legutóbbi számában, hogy a pesti izr. mintatanoda tanítóit azon kormányzati rendelkezések, hogy a magyar nyelvet bizonyos idő alatt sajátjokká tegyék, nem felelték meg. Most meg azt írják Pestről, hogy e tanítók folyamodtak a kormányzathoz, hogy még egy évi időhalasztás engedessék nekik a magyar nyelv megtanulására. Csak sajnálni lehetne, ha a helytartó tanács engedékenynek mutatkoznék. Magyarország izr. tanítóinak legnagyobb része itt nyeri kiképezését, s e képezde mind szellemre, mind nyelvre nézve eddig teljese német volt. Ez úgy nemcsak Pestet, hanem az egész országot, s különösen az összes hazai izraelitákat érdekli. Ha a nevezett intézet idegen ajku tanítóiban hiányzott a képesség vagy a jóakarata a magyar nyelvet négy év alatt megtanulni, azt bizonyára a következő egy év alatt sem teendik magukévá. Hisszük, hogy a kormányzat a köz-kívánatot tekintetbe fogja venni s az intézetet erélyes akarattal magyar jelleművé alakíttatja át. Sokan, kik az idegen szellemtől megválni nem akarnak, avval

takaróznak, hogy egyszerre ez átalakítás meg nem történhetik. Azonban ez hiu kifogás, s csak azt tanúsítja, hogy az illetők idegenek akarnak maradni a hazában, melynek kenyerét eszik. A mondottakat azonban sok másoknak is megszívleléstül ajánljuk.

* A pesti állattkert ünnepélyes megnyitására a következő lakomán Kubinyi Ágoston felemlítette, hogy 1843-ban egy állattinkást ellenző egyelet indítványozott, s az egyelet 1845-ben meg is alakult, azonban 1848-ban megszűnt. Ohaját fejezte ki, bár alakulna újbólily egyelet, melynek egyszersmind feladata lenne több hazai állattaj végső kipusztítását megelőzni. Dr. Batizfalvi állította az indítványt, s egyszersmind Xantust kérte fel, hogy legyen az egyeletnek is alkotója. Reméljük, hogy az indítvány nem fog a pusztában elhangzani.

* Orosházáról szomorú képét festik az ottani gazdasági állapotoknak: Nálunk és roppant kiterjedésű vidékünkön egyedüli főtermesztmény a buza és kukorica. A buza nagyrésze a fagy után csakhamar lekaszálatott takarmánynak, a későbbben fejlődött s némi reménnyel kecsgetett buzákat tökéletesen tönkre tette a szípoly. A kisebb gazdák már nagyobb részt elvégezték a nyomtatást és hány van olyan, a ki nem is kísérlette meg a nyomtatást, mert az összeasott kalászkok egészen üresen maradtak. A nyomtatás eredménye valóban siralmas. Ha a szegény gazda kifizeti a munkabért, azon veszi észre magát, hogy neki nem maradt egyebe üres szalmánál. Mit vessen el, miből éljen, miből fedezze legegőbb napi szükségét? Nehéz kérdések, melyekre a válasz még nehezebb. Már is találkoznak, a kik a 63. évi csapas után még megmaradt egykét darab vonómarhájakat kénytelenek eladni, hogy annak árán a mindennapi kenyeret megszerezhessek. A kukorica sem fejlődhetett ki annak idejében; elsatnyult, elvényt annyira, hogy most már hetes eső is alig hozhatná erőre. Megkísérlették a korán lekaszált földeken a köles vetést is, de az is részint ki sem kelt, részint ha kikelt is, elszáradt. Szőlő és egyéb gyümölcsről szó sincs. A nyomor segélyért kiált, rögtöni sikeres segélyért, különben az egykor áldott alföld nagy részének munkás, szorgalmas s mind szellemileg, mind anyagilag szépen haladni kezdett lakossága tönkre van téve.

* Az ország több részéből szomorú tudósítások érkeznek azon csapásokról, melyek az egyes vidékekre néheznek. Így többi között a cholera a felső vidéken már pusztít. Pozsony megyéből, Sz. Jánosról írják, hogy a poroszok azon vidékre becsempésztek a cholera; július 27-e óta aug. 9-ig 71 halt meg e kórságban. Többnyire a legerőteljesebb kóruak ragadtatnak el általa. Malaczkán,

Bur. Szent-Györgyön szinte pusztít a cholera. Hasonlót urnak Nyitra megyéből. Szempcz környékén cholera a marhavészszel együtt kitört. Hogy Bécsben mindig erősebben mutatkozik a cholera, többször említettük, és Pesten is fordulnak elő már cholera esetek. Az orvosok ovatosságra intenek, s a gyümölcs élvezetét erősen tiltják. Szinte aggasztók a marhavészszel vonatkozó tudósítások. Bécsben ez kiütött, a kincstár tulajdonához tartozó marhákból is már több darab elhullott. Nagyváradról a „Sürgöny“ táviratilag értesítik, hogy ott a marhavész kitört, minek folytán ott a marhavász, valamint a szarvasmarháknak odahajtása föl van függesztve. A marháknak a vasúthoz hajtására egy különös ut van megállapítva. Egy helytartósági kibocsátvány pedig a pestvárosi hatóságot értesíti, miszerint Pest közelében a marhavész előjelei mutatkoznak, s így az ovatossági rendszabályok szükségessé váltak.

* A lapok ismételve állítják, hogy császár ő felsége az idej sz. István ünnepét Budán fogja megülni. Ugy szinte arról is irtak, hogy István főherceget Budapestre várják. A „Lloyd“ bécsi tudósítója azt mondja augusztus 10-éről, hogy e pillanatban a császárnak Magyarország-bai utazásáról oly kevéssé van szó, mint István főhgnék Budapestre érkezéséről.

* A magyar mérnökegyelet mindaddig, míg saját lappal rendelkezhetik, a Szathmári Károly által jelen szerkesztett „Magyarország anyagi érdekei“ című hetilapot választotta közlönyének.

* Frank hadügyminiszter beteg, furdőre megy Rosenau. A bécsi börzén elterjedt hír szerint Larisch pénzügyminiszter visszalépne s helyét ideiglenesen Hoek államtanácsos pótolná. — B. Sennyei tátnokmester Bécsbe utazott.

* Brassóbol f. hó 6-ról írják: A szomszéd Tartlau helységben egy oláh paraszasszony ötöt, még pedig 3 fi- és 2 leányecsemőt szült. Két gyermek halva jött a világra, de azért mégis tökéletesen valának kifejlődve, ép úgy, mint a 3 élve születt. Ezek is néhány óra mulva meghaltak, és az öt testvér egyszerre lett eltemetve. Az anya a körülményeknek megfelelőleg érzi magát.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1866. aug. 13-án.

5% Metalliques	60.25	Hitelintézet	144.10
Nemzeti kölcsön	65.25	Váltó Londonra	128.75
1860. évi kölcsön	75.—	Ezüst	127.78
Bankrészevény	727.—	Arany	6.64

Felelős szerkesztő: Környei János.

H I R D E T É S E K.

Strasser testvérek

ARADON,

(előbb Soltz testvérek)

A RECK-FÉLE HÁZBAN,

ajánlják

rumburgi-, creas- és sziléziai vászon-,

mindennemű ág- és asztalnemű, percail, moll, battistból sat.

nemkülönb nagy választékosságu s legujabb ruhaszövetekből álló

JÓL RENDEZETT RAKTÁRUKAT

jutányos áron a nagyerdemű közönségnek figyelmébe.

Csődmegszüntetési hirdetmény.

3940/1866. 561-3.3

3940/1866. 561-3.3

Szabad kir. Arad város polg. törvényszékének mint csődbíróság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Weil Franciska aradi lakosnő ellen 1858. évi augusztushó 5-én 7160. sz. alatt az aradi volt es. kir. megyetörvényszék előtt megnyitott csőd vagyonihiány, illetőleg a csődtömeg teljes kimerítése miatt, mai napon megszüntetett, és a csődperek sorából kitoröltetett.

Kelt Aradon a városi polg. törvényszéknek 1866. évi júniushó 30-án tartott üléséből.

A városi törvényszék.

Eladó gyógyszerár.

3940/1866. 564-2.3

3940/1866. 564-2.3

Csanádmegyében fekvő Nagylak mezővárosban, mely 10,000 „tiz ezer“ lakossal bir, egy legujabb izlés szerint s jól felszerelt gyógyszerár, „házzal vagy ház nélkül“ kedvező föltételek mellett szabad kézből eladó. Bővebb tudósítást a tulajdonos **Lenhardt Jakab** ad. Nagylak, augusztus 9-én 1866.

Árverési hirdetés.

3555/1866. 570-2.3

3555/1866. 570-2.3

Az aradi e. b. kir. váltótörvényszéknek folyó évi augusztushó 6-ról 3555. szám alatt kelt végzése folytán, közhírré tétetik, miszerint Schoeller Sándor bécsi nagykereskedő s panaszló részére 639 ft 79 kr. megítelt váltóbeli tőke s törv. járuléka erejéig, Welz G. A. aradi fűszerkereskedő s panaszlótól, annak csődbeesése előtt, bíróság lefoglalt különféle boltbeli fűszercikkre, bolti eszközök és egyéb ingóságok folyó évi augusztushó 21. és következő napján mindenkor délutáni 9 óra délutáni 3 órában a főtérén (Nádasy-féle házban) azonnali készpénz fizetés mellett nyilvános árverés útján el fognak adni. Mely árverésre a venni szándékozók ezennel meghívattak. Kelt Aradon 1866. évi augusztushó 8. Pályai Andor, végr. bír.

Árverési hirdetés.

3555/1866. 573-1.3

3555/1866. 573-1.3

Klingenpöck Péter aradi lakos és felperesnek Gregonovits János ügyvéd által gondnokolt Bajer József és Regina alperese elleni 1080 ft és járuléka erejéig folytatott végrehajtási ügyében alperesektől lefoglalt Arad belvárosi radnai uton 27. sz. a. létező 1861 ft 90 kr-ra becsült ház és telekre, továbbá az aradbelvárosi szőlőtelez 2. sz. a. létező 528 ft-ra becsült ház és telekre Arad sz. kir. város törvényszékének mint teleshkönyvi hatóságnak 1866. augusztus 4-én 985. sz. a. kelt végzésével a végrehajtási árverés elrendeltetvén, első árverési határidőül f. é. szeptember 12-nek, második árverési határidőül f. é. október 12-nek délutáni 3 órája tűzött ki az aradvárosi teleshkönyvi hivatal helyiségében. Venni szándékozók azzal hivatnak meg, miszerint a Lánompénz a becsár utáni 10%-re határozottat, a többi feltételek pedig az aradvárosi teleshkönyvi hivatal helyiségében előlegesen is betekintheők. Arad sz. kir. város törvényszékének mint teleshkönyvi hatóságnak 1866. évi augusztus 4-én tartott üléséből.

Kerner Ferenc,

t. tanácsnok,

m. kiküldött végrehajtó bír.

Hirdetmény.

3511/1866. 563-2.3

3511/1866. 563-2.3

Szabad kir. Arad város törvényszékéről, Arad város árvaszéke kérelmére ezennel közhírré tétetik, miszerint egy 1862. évi júliushó 19-én kelt 1000 ft-ról kiállított, 1862. évi november 3-án lejárt és Pappus János által elfogadott, kibocsátó nélküli váltó elveszett; felhivatván az, a ki az elveszett okmány birtokában van, miszerint azt ezen hirdetménynek a hirdlapban megjelenéstől számított egy év alatt, netáni igényeivel együtt ezen törvényszékhez annál bizonyosabban mutassa be, mint hogy ellenkező esetben az érvénytelküllinek fog bíróság kimondatni. Kelt Aradon a városi polg. törvényszéknek 1866. évi júliushó 17-kén tartott üléséből.

Frits Robert,

aljegyző,

Hirdetés.

344/1866. 567-2.3

344/1866. 567-2.3

Alírt kiküldött végrehajtó részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Arad megye tekintetes teleshkönyvi törvényszékének 79/1866. sz. a. kelt végzéséhez képest Kopács József felperes kielégítése tekintetéből Popovits István tulajdonához tartozó Ottalán 112. számú ház, belső telek és 3/4 külsőségre az árverés elrendeltetvén, első árverési határidőül 1866. évi szeptember 24. sz. szükség esetére második árverési határidőül 1866. október 29. napjának mindenkor d. e. 10 órája tűzött ki, hogy a második árverésben ezen ingatlanásg becsáron aló is el fognak adni. Az árverési feltételek alírt végrehajtónál megtekintheők. Kelt Eleken augusztus 10. 1866.

Nikora Mihály,

t. szolgabíró.

Árverési hirdetés.

662/1866. P. 571-1.2

662/1866. P. 571-1.2

Arad megye t. árvaszéke 1866. évi 2398. sz. a. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint néhai Verrasztó Mihály új-f. varsándi lakos után maradt új-f. varsándi új. 69. sz. lapján felvett s József testvérét fele részben illető hagyatéki beltelkes zselér ház és 1/4 külállományi föld 400 o. é. tnyi becsár mellett f. évi augusztushó 25. és szükség esetében f. évi szeptemberhó 25-én d. e. 11 órakor Új-F. Varsánd községében bíróság el fog adni. Az árverési feltételek alírtól megtekintheők. Simándon 1866. évi júliushó 24-én.

Serbán Mihály,

t. m. esküdt m. végrh. bír.

Árverési hirdetés.

3940/1866. 564-2.3

3940/1866. 564-2.3

Közhírré tétetik, miszerint Arad megye tekintetes törvényszékének 1866. évi ápril 30-ról 2327. sz. a. végzése folytán Kornyák István engedményese Brettyán Stefan 60 ft tőke és járuléka követelésének kielégítésére Illieszk Filippót lefoglalt kúnyini új. 18. sz. a. beltelkes ház, becsülve 320 ft-ra és 2786. h. r. sz. a. szőlő, becsülve 215 ft-ra f. é. augusztus 21-én, és szükség esetében f. é. szeptember 22-én mindenkor d. e. 10 órakor Kúny községo házában el fog árvereltetni. Az árverési feltételek Aradon az aradi járási fozsolgabíroságnál megtekintheők. Arad, 1866. évi július 19-én.

Raskó István,

t. szolgabíró.

HASZONBÉRI HIRDETMEY.

3523/1866. 560-3.3

3523/1866. 560-3.3

Institoris Ignácztól zár alá vett, az aradi határban, különféle dűllőkben lévő földek ezen év őszétől fogva 1867. évi őszig illetőleg a bevetendő terményeknek letakarításáig azonnali készpénz fizetés mellett f. é. augusztushó 23-án d. u. 5 órakor árverésben szab. kir. Arad városát haszonbérbe ki fognak adni. Mire a vállalkozók meghívattak. Aradon augusztus 10-kén 1866.

Laptulajdonos Bettelheim Vilmos. — Arad, 1866. Nyomatja s kiadja Réthy Lipót. (Főtér, a t. Minoriták zárdájával szemben.)